

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 12 grudnia 2024 r.

Poz. 5647

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2. 430 .2024 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 12 grudnia 2024 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn.zm.) w zw. z art.20 ust.1 i art.28 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (DZ.U. z 2024r. poz. 1130) w zw. z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) oraz § 12 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021r. poz.2404)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały NR IX/105/2024 Rady Miejskiej w Głogowie Małopolskim z dnia 8 listopada 2024r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2023 pn.: „Szpital specjalistyczny” w miejscowości Rudna Mała - etap I

Uzasadnienie

W dniu 8 listopada 2024r. Rada Miejska w Głogowie Małopolskim podjęła uchwałę NR IX/105/2024 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2023 pn.: „Szpital specjalistyczny” w miejscowości Rudna Mała- etap I.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne, a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Z treści tej regulacji jednoznacznie wynika, że ustawodawca rozróżnia pojęcie „zasad sporządzania planu” oraz pojęcie „trybu sporządzania planu”. Tryb sporządzania planu odnosi się niewątpliwie do sekwencji czynności podejmowanych przez organy w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego (art. 17 ustawy). Natomiast zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej,

a więc zawartości tego aktu (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zamieszczonych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

W toku badania przedmiotowej uchwały pod kątem zgodności z prawem organ nadzoru stwierdził istotne uchybienia obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z tych powodów pismem z dnia 6 grudnia 2024r. Wojewoda wszczął postępowanie nadzorcze.

Na wstępie podkreślić należy, że zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1688), która weszła w życie 24 września 2023 r. do spraw dotyczących opracowania i uchwalania aktów planowania przestrzennego albo ich zmian, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W związku z powyższym organ nadzoru dokonał oceny omawianej uchwały na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu przed 24 września 2023 r., w związku z ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688).

Dokonując analizy ww. uchwały organ nadzoru uznał, że ustalenia planu dotyczące intensywności zabudowy zawarte w § 5 ust. 2 pkt 4 przedmiotowej uchwały są niezgodne z ustaleniami zawartymi w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Głogów Małopolski. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) przez „intensywność zabudowy” należy rozumieć stosunek sumy powierzchni wszystkich kondygnacji budynków zlokalizowanych na działce budowlanej do powierzchni tej działki budowlanej - w przypadku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a z kolei przez „naziemną intensywność zabudowy” należy rozumieć stosunek sumy powierzchni kondygnacji naziemnych budynków zlokalizowanych na działce budowlanej do powierzchni tej działki budowlanej. Ustalona w miejscowym planie naziemna intensywność zabudowy w zakresie od 0,01 do 4,2 oraz dopuszczenie kondygnacji podziemnych (czyt. garaży) pozostaje w sprzeczności w stosunku do zapisu studium, gdzie intensywność zabudowy wynosi od 0,01 do 4,2.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest przestrzeganie zgodności treści tego planu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (por. wyrok NSA z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt II OSK 114/08, LEX nr 497581). Obowiązek nienaruszania ustaleń studium postanowieniami planu wynika z art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodność między treścią studium, a treścią planu miejscowego winno się postrzegać jako kontynuację identyczności zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium i podlegających sprecyzowaniu w planie miejscowym. Plan miejscowy ma jedynie doprecyzować te zasady i to w taki sposób, aby nie doprowadzić do ich zmiany lub modyfikacji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 66/13, LEX nr 1519416).

Ponadto analiza dokumentacji prac planistycznych dokonana przez organ nadzoru wykazała, iż przeprowadzone konsultacje społeczne dotyczące projektu planu w dniach od 18 września 2024 r. do 16 października 2024 r. zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688) wykraczają poza zakres prac planistycznych wskazanych w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu w rozumieniu sprzed 24 września 2023 r. Z uwagi na fakt, iż w procedurze obowiązują przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przed nowelizacją, brak jest zasadności przeprowadzenia konsultacji których przeprowadzenie udokumentowane jest w przedstawionym do nadzoru toku formalno-prawnym.

Organ nadzoru stwierdził również, że w § 3 ust. 3 przedmiotowej uchwały znajduje się zapis, iż linie rozgraniczające teren o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania są ściśle określone i obowiązują zgodnie z przebiegiem granicy planu oznaczonym w części graficznej. Należy zauważyć, iż zgodnie z § 7 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) część graficzna planu powinna zawierać ww. oznaczenie, czego nie oznaczono na przedmiotowym załączniku do uchwały.

Ponadto w ocenie organu nadzoru wprowadzony zakaz odprowadzenia wód opadowych i ścieków z urządzeń melioracyjnych na teren pasa autostrady w § 6 ust. 2 pkt 7 lit. c przedmiotowej uchwały jest niezrozumiały, ponieważ zgodnie z częścią graficzną, jak i § 2 ust. 1 uchwały, granica obszaru przedmiotowego planu sąsiaduje bezpośrednio z drogami niebędącymi przedmiotem ustaleń niniejszej uchwały, tj. drogą publiczną krajową, oznaczoną informacyjnie w planie symbolem KDK, drogą publiczną powiatową oznaczoną symbolem KDP oraz drogą wewnętrzną oznaczoną symbolem KDW.

W tym miejscu wymaga również zaznaczenia, że w dokumentacji prac planistycznych brak jest projektu planu z etapu uzgodnienia z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad, w związku z czym nie wiadomo, jakie zapisy planu zostały pozytywnie uzgodnione przez ten organ (zauważa się, iż dołączony do pisma znak: ORZ.Z-3.438.44.2024.4.IU z dnia 8 sierpnia 2024 r., uzgadniającego przedmiotowy projekt planu, załącznik graficzny nie odpowiada temu z projektu planu przesłanego do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w dniu 2 sierpnia 2024 r.).

Przytoczone wyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wobec powyższego zastosowanie będzie miał przepis art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z brzmieniem ww. przepisu istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. Wobec wagi wskazanych wyżej naruszeń przepisów prawnych, które organ nadzoru uznał za istotne, stwierdzenie w całości nieważności przedmiotowej uchwały jest całkowicie uzasadnione i konieczne. W związku z powyższym należało wyeliminować z obiegu prawnego niniejszą uchwałę w wyniku stwierdzenia jej nieważności.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru